

vimaorthodoxias.gr

Αλίμονο αν μετά την αναγνώριση των λαθών μας δεν οδηγούμαστε στη μετάνοια!

Newsroom

6–8 Minuten

**ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ: Αγαπητοί
αναγνώστες, στο σημερινό άρθρο μας, θα
ασχοληθούμε με ένα σπουδαίο και πολύ
σημαντικό, κατά τη γνώμη μας θέμα, που
αφορά την πνευματική μας ζωή και όχι μόνο.**

Έχει να κάνει με την εκ μέρος μας αναγνώριση
των λαθών μας! Είναι πολύ σπουδαίο επίτευγμα
και προϋποθέτει ταπείνωση και επίγνωση όλων
των δεδομένων και παραμέτρων της πορείας της
ζωής μας. Ας αφήσουμε όμως την εισαγωγή και
ας περάσουμε τροχάδην στο θέμα μας.

Είναι γεγονός, ότι κάθε δράση μας σε αυτή την ζωή, έχει και το ρίσκο της αποτυχίας, του λάθους και του σφάλματος. Ακόμη και η αμαρτία, ως έννοια ετυμολογικά, έχει την συναφή έννοιας της αστοχίας ως παρέκκλιση από το στόχο μας, που στην προκειμένη περίπτωση είναι η ένωσή μας με τον Θεό. Ότι μας χωρίζει από αυτή την ένωση, αποτελεί αμαρτία και μη πραγμάτωση του στόχου μας που είναι ο αγιασμός και η θέωση. Άλλωστε όπως ομολογούμε σε κάθε εξόδιο ακολουθία και επιμνημόσυνη δέηση: «ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐ χάμαρτήσῃ» και μάλιστα όχι για όλη μας τη ζωή, αλλά ισχύει σε καθημερινή βάση, ότι δεν υπάρχει μέρα που θα ζήσουμε και δεν θα αμαρτήσουμε! Η Εκκλησία μας όμως, ήδη από τη βάπτισή μας, μαζί με το μυστήριο του Χρίσματος, μας δίνει όλα τα εφόδια εκείνα, για να μπορέσουμε να πραγματώσουμε τον στόχο μας, αφού μας θεραπεύει από το προπατορικό αμάρτημα και την πρώτη πτώση των πρωτοπλάστων, που μεταφέρουμε και εμείς κληρονομικά, ο κάθε ένας ξεχωριστά, που μετέχει της ανθρώπινης φύσεως, αλλά και από τις προσωπικές του επιλογές.

Όλη αυτή την κατάσταση, η πατερική εμπειρία και γραμματεία την ονομάζει «παρά-φύσιν» κατάσταση. Είναι η μεταπτωτική αυτή κατάσταση, που έφερε τον άνθρωπο αντιμέτωπο με τις συνέπειες της πτώσης του : «καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν· ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλά μὴν σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ’ αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπὶ κατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξῆς ἐλήφθης, ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση·» (Γεν. 3,16-19)

Όλα τα παραπάνω, χάρις του σχεδίου της Θείας Οικονομίας Του Θεού, με τη σάρκωση του Θεού Λόγου, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και με την ένωσή του με την ανθρώπινή φύση, εκτός της αμαρτίας, με την Σταύρωση, την Ανάστασή Του

και την Ανάληψή Του, μας θεράπευσε, μας έσωσε αντικειμενικά και περιμένει και την προσωπική μας οικειώσεως αυτής της σωτηρίας, με την δική μας συνέργεια, με την άρση του προσωπικού μας Σταυρού και την πνευματική άθληση, εντός της Εκκλησίας (ως συνόλου των πιστών και όχι μόνο στο οικοδόμημα τον Ιερό Ναό). Αυτή η πορεία μας όμως, δεν είναι μια γραμμική ευθεία, αλλά έχει να κάνει με σκαμπανεβάσματα, πτώσεις και αμαρτίες, που αν επαναλαμβάνονται συχνά, γίνονται πάθη που δύσκολα κόβονται και διορθώνονται.

Στις μέρες μας, έχουμε πολλούς ανθρώπους σε πολλούς τομείς να αναγνωρίζουν τα λάθη τους! Θέλει πραγματικά λεβεντιά και μεγαλείο ψυχής, για να κάνει κάποιος κάτι τέτοιο και μάλιστα δημόσια. Όμως μια Συγνώμη έχει τρία στάδια: α) Την αναγνώριση του λάθους, β) Την διατύπωση της συγνώμης (και ιδίως σε αυτόν που φταίξαμε ή βλάψαμε) αλλά και έχει ένα τρίτο σκέλος που δυστυχώς ελάχιστοι το αναλαμβάνουν και προχωρούν σε αυτό γ) Πως μπορώ να διορθώσω το λάθος;!Γιατί πραγματικά, πέρα από το να αναγνωρίσουμε και να πούμε τη συγνώμη

είναι το μισό βήμα, το άλλο μισό είναι η προσπάθεια να διορθώσουμε (αν μπορεί κάτι να διορθωθεί γιατί δυστυχώς δεν γίνεται σε όλα).

Στην Εκκλησία μας αυτό το τρίτο σκέλος, που προϋποθέτει και τα άλλα δύο, λέγεται μετάνοια! Αλλαγή δηλαδή τρόπου ζωής και πορείας, από την φθορά και την αμαρτία, στον αγιασμό και στη θέωση! Είναι η αλλαγή κατάστασης, από την «παρά-φύσιν» κατάσταση, με την κάθαρση, στον φωτισμό «κατά-φύσιν» κατάσταση και στη πορεία, προς τον αγιασμό «ύπερ-φύσιν» κατάσταση! Θα λέγαμε καλύτερα, ότι η μετάνοια είναι ο σκοπός όλης της ζωής μας, γι' αυτό ζούμε σε αυτή την ζωή, είναι η ευκαιρία μας να την αξιοποιήσουμε προς μετάνοια, για να πάμε στην όντως ζωή, τον παράδεισο, την Βασιλεία των Ουρανών, την όντως πατρίδα μας και προοπτική μας! Για να γίνει αυτό όμως αξίζει όλοι να παράγουμε έργα και καρπούς μετανοίας!!! Η φωνή του τιμίου Προδρόμου, αλλά και του ίδιου του Κυρίου βοά προς κάθε άνθρωπο και σε κάθε εποχή: «μετανοείτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 3,2).

Αυτή την πραγματικότητα και προοπτική, είχε

συλλάβει και σπουδαίος, μακαριστός πλέον,
συνθέτης και τραγουδοποιός Λαυρέντης
Μαχαιρίτσας λέγοντας στο γνωστό του τραγούδι
μαζί με τον Διονύσιο Σαββόπουλο του 1999 :«Και
τι ζητάω; Μια ευκαιρία στον Παράδεισο να πάω»!
Πράγματι αυτή η φράση περικλείει και έχει μια
δυναμική , λες και γράφτηκε και μελοποιήθηκε
συνοπτικά το ίδιο το Ευαγγέλιο στην εποχή μας!
Αν όλοι συνειδητοποιήσουμε πιο είναι το
πραγματικό νόημα της ζωής, αν όλοι
αξιολογήσουμε και ιεραρχήσουμε τις
προτεραιότητές μας και δούμε με τι ανούσια
πράγματα καταπιανόμαστε και σπαταλούμε το
χρόνο μας και την ζωή μας ολόκληρη και αν όλοι
αξιολογήσουμε ότι το σήμερα μας ανήκει, το
αύριο είναι του Θεού και αβέβαιο και το παρελθόν
μπορεί να μας διδάξει, αλλά δεν αλλάζει, τότε
πραγματικά θα αδράξουμε την μέρα, την κάθε
μέρα που μας αξιώνει ο Θεός και να την ζούμε
σαν να είναι η τελευταία μας!

Κλείνοντας αδελφοί μου, να σας παρακαλέσουμε
θερμά, το λέμε σε εσάς για να το εφαρμόσουμε
και εμείς οι ίδιοι που γράφουμε αυτές τις
γραμμές, να κλείσουμε κάθε εκκρεμότητα που

έχουμε με τους αδελφούς μας, να ζητήσουμε
συγγνώμη τώρα που έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά,
ακόμη και αν δεν φταίγαμε εμείς, γιατί μόνο με
την μετάνοια και την ταπείνωση, θα μπορούν να
οικοδομηθούν όλες οι αρετές που χρειάζονται για
να προχωρήσουμε στη πνευματική ζωή! Ας
δώσουμε «αίμα (έστω συνειδήσεως) για να
λάβουμε πνεύμα»! Αμήν!

Πρώτη δημοσίευση: Εφημερίδα Κιβωτός της
Ορθοδοξίας

ΠΗΓΗ: rempitousia.gr

πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου,
Θεολόγος – ΜΑ (Ορθόδοξη Θεολογία) ΕΑΠ